

Euroopa Kohtu (suurkoda) 5. juuli 2011 aasta otsus — Edwin Co. Ltd versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Elio Fiorucci

(Kohtuasi C-263/09 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Ühenduse kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 40/94 — Artikli 52 lõike 2 punkt a — Ühenduse sõnamärk ELIO FIORUCCI — Kehtetuks tunnistamise taotlus, mis tugineb siseriiklikus õiguses sätestatud õigusele nimele — Üldkohtu tõlgenduse ja tema poolt siseriikliku õiguse kohaldamise kontroll Euroopa Kohtus — Üldkohtu õigus muuta apellatsioonikoja otsust — Piirid)

(2011/C 252/04)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Edwin Co. Ltd (esindajad: advokaadid D. Rigatti, M. Bertani, S. Vereva, K. Muraro ja M. Balestriero)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindajad: O. Montalto, L. Rampini ja J. Crespo Carrillo), Elio Fiorucci (esindajad: advokaadid A. Vanzetti ja A. Colmano)

Ese

Apellatsioonkaebus Euroopa Liidu Üldkohtu (viies koda) 14. mai 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-165/06: Elio Fiorucci versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), millega Esimese Astme Kohus tühistas Ühtlustamisemeti esimese apellatsioonikoja 6. aprilli 2006. aasta otsuse (asi R 238/2005-1), mis käsitleb Elio Fiorucci ja Edwin Co. Ltd vahelist kehtetuks tunnistamise ja tühistamise menetlust, kuivõrd sellega rikutakse Codice della Proprietà Industriale (Itaalia tööstusomandi seadustik) artikli 8 lõike 3 tõlgendamisel õigusnormi.

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta rahuldamata E. Fiorucci taotlus muuta Euroopa Liidu Üldkohtu 14. mai 2009. aasta otsust kohtuasjas T-165/06: Elio Fiorucci vs. Siseturu Ühtlustamise Amet — Edwin (ELIO FIORUCCI).
3. Jätta Edwin Co. Ltd ja Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt solidaarselt välja kolm neljandikku E. Fiorucci kohtukuludest.
4. E. Fiorucci kannab ühe neljandiku enda kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 220, 12.9.2009.

Euroopa Kohtu (teine koda) 30. juuni 2011. aasta otsus (Bundessozialgericht Kassel'i (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Joao Filipe da Silva Martins versus Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse

(Kohtuasi C-388/09) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalkindlustus — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Artiklid 15, 27 ja 28 — EÜ artiklid 39 ja 42 — Endine võõrtöötaja — Kutsealane tegevus päritoluliikmesriigis ja teises liikmesriigis — Pension päritoluliikmesriigis — Kahe liikmesriigi makstud pension — Eraldiseisev sotsiaalkindlustusskeem hooldusriski kindlustamiseks — Olemasolu teises endises töökohaliikmesriigis — Kohustusliku kindlustuse vabatahtlik jätkamine selles skeemis — Hooldushüvitise saamise õiguse säilimine pärast päritoluliikmesriiki tagasipöördumist)

(2011/C 252/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundessozialgericht Kassel

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Joao Filipe da Silva Martins

Vastustaja: Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse

Ese

Eelotsusetaotlus — Bundessozialgericht — Isikute vaba liikumist ja võõrtöötajate sotsiaalkindlustust reguleerivate ühenduse õigusnormide (eeskätt EÜ artiklite 39 ja 42 ning nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35) artiklite 27 ja 28) tõlgendamine — Endine võõrtöötaja, kes saab vanaduspensioni nii oma päritoluriigist kui ka oma endisest töökohariigist ning kellel on õigus saada viimast riigist hooldushüvitist (Pflegegeld), mida ei ole ette nähtud tema päritoluriigi sotsiaalkindlustusskeemi alusel — Selle hüvitise saamise õiguse säilimine päritoluriiki tagasipöördumisel

Resolutsioon

Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes, mida on muudetud ja ajakohastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 ning muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuni 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 1386/2001, artikleid 15 ja 27 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui isik, kes on sellises olukorras nagu põhikohtuasjas ja kes saab vanaduspensioni pensionikindlustusametilt nii oma päritoluliikmesriigis kui ka selles liikmesriigis, kus ta suurema